

Vihreällä valtaistuimella

Moonsorrow

Halki jumalten metsästysmaiden
vaelsi luontoon syntynyt lapsi.
Hänen kuulin mennyttä kiroavan.
Kaikkä menneet oli, ne roihuta sai.

Tämä on polkumme
pelastukseen.
Puolustamme valtakuntaa
äiti Maan.

Meidän kohtalomme
sidottu auringon liekkeihin.

Tämä on polkumme
vapauteen.
Puolustamme kunniaa
äiti Maan.

Arvokkaat henkenne
peittyvät lehtiin kuihtuneisiin.

Tämä on polkumme,
pyhä maamme.
Puolustamme valtakuntaa,
puolustamme kunniaa.

Meidän polkuamme
eivät häpäisijät käy.
Puolustamme luomakuntaa
äiti Maan.

Valkean kuun kajossa,
kaikkien tähtien valossa,
sinen ja vehreän verhoamana
vaeltaa hän tyhjyyteen.

Kohti ikuista
susien vapautta.

Veressä voitettujen,
taistelun tallaamien;
vaan jatkuuko matkamme ikuisuuksiin?
Kaikkialla levätä saamme.

Paikkamme tähtitaivaan alla
varjeltu ukkosen voimalla,
vetten vapaasti virratessa
vihreän valtaistuimella.

Through the hunting grounds of the gods
there wandered a child born into nature.
I heard him cursing the days of the past.
Everyone had gone, let them blaze up.

This is our path
to salvation.
We defend the kingdom

of Mother Earth.

The fates that we live for
forever bound to the flames of the sun.

This is our path
to freedom.
We defend the honour
of Mother Earth.

The priceless lives of yours
breathless be buried under withered leaves.

This is our path,
our holy ground.
We defend the kingdom,
we defend the honour.

Thus on our path
shall no blasphemers walk.
We defend the creation
of Mother Earth.

In the white shimmer of the moon,
under the light of every star,
enshrouded by azure and verdant
see him travel to emptiness.

Onwards to the eternal
liberty of the wolves.

In the blood of the vanquished,
those tread on by the battle;
but is our journey unending?
Everywhere we may rest.

Our resting place under the starlit sky
guarded with the power of thunder,
whilst the clear waters are running free
in the streams, on the thrones of green.